

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Οκτώβριος 2016
ἔτος 43ο
ἀρ. φύλ. 695

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σύσκεψη για την ελληνική γλώσσα

Κυριακή 23 Οκτωβρίου και ώρα 6:30 μ.μ.
Αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Με την ευκαιρία της ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά τοῦ Ἑλληνοσ και τοῦ Αγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου οἱ Ἐπάλξεις διοργανώνουν, ὅπως κάθε χρόνο, σύσκεψη εἰδικῶν, με θέμα: «*Τρόποι διαδόσεως τῆς λειτουργικῆς Κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας*».

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ

27-29 Οκτωβρίου 2016

Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐπισκεφθοῦν μονεὲς τῆς Ἡπείρου.

Περισσότερες πληροφορίες
στὰ τηλ.: 210 5230948, 6987353063.

Ἐθνικὴ Ἐκδήλωση για τὸ Ἔπος τοῦ 1940

Κυριακή 30 Οκτωβρίου και ώρα 6:30 π.μ.
Αίθουσα «Επάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- Ἐπίκαιρη ὁμιλία.
- Ἐπετειακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

σημ. Ἡ φθινοπωρινὴ συνεστίαση τῶν Ἐπάλξεων θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ 13 Νοεμβρίου στὶς 1:30μμ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσά των, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο 6:30 μ.μ. - 9:00 μ.μ. συζήτηση γιὰ νέους και χορωδία.

Κάθε Κυριακὴ στὶς 4:30 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα με εἰδικὲς ἀνάγκες και στὶς 6:30 μ.μ. ἐνδιαφέροντες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ και κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς και ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς και ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς και μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες και οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω και τοῦ σωματείου «*Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ*» γίνονται στὴν αἴθουσά των, Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος), με κεντρικὴ ὁμιλία και Ἱερὰ Παράκληση κάθε Τρίτῃ βραδύ και ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ Αἰγάλεω και τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη,
Ἱατρός-Θεολόγος, στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ὑπομονὴ ἀλλὰ και δράση

Ἡ ὕπομονη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἡ ὕπομονη εἶναι μεγάλο προτέρημα. Θεωρεῖται μεγάλη ἀρετὴ ἀπὸ τοὺς Πατέρες. Ἡ ἴδια ἐξ ἄλλου ἡ Ἁγία Γραφή ἀναφέρει: «*Ἐν τῇ ὕπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.*» (Λουκ. ΚΑ', 19). Φέρνει δὲ ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν τὴν ὕπομονη τοῦ Ἰῶβ.

Πράγματι, ἡ ὕπομονη ἐξασφαλίζει νηφαλιότητα τοῦ νοῦ πρὸς λήψη σωστῶν ἀποφάσεων, κατευνάζει τὰ νεῦρα, ἡρεμεῖ τὸν πάσχοντα ἢ τὸν ἀδικηθέντα, μετριάζει τὴν κατάσταση καταθλιπτικῆς μελαγχολίας και ἀποτρέπει τὴν ἀπογοήτευση και τὴν καταφυγὴ σὲ ἀπονειομένης πράξεις.

Οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, μάλιστα, ἔλεγαν: «*Γιὰ δύο πράγματα δὲν πρέπει νὰ στεναχωριέται και νὰ ἀπογοητεύεται ὁ ἄνθρωπος, γιὰ ἐκεῖνα πὸν διορθώνονται και γιὰ ἐκεῖνα πὸν δὲν διορθώνονται.*» Και εἶχαν δίκιο, γιατί ὁ, τι διορθώνεται και τακτοποιεῖται εἶναι σὰν νὰ μὴν βλάφτηκε ποτὲ, γιὰ ὁ, τι δὲν διορθώνεται, ὅσο και νὰ στεναχωρηθοῦμε, δὲν γίνεται τίποτα. Τὸ μόνο πὸν κερδίζουμε εἶναι ἡ θλίψη, ὁ πόνος, ἢ ἀπογοήτευση και τὰ παρεπόμενα.

Μὲ τὴν ὕπομονη ὅμως δίνεται στὴν λογικὴ δυνατότητα γιὰ ὠριμότερες σκέψεις και ὀρθότερη ἀντιμε-

τώπιση τῶν δυσκολιῶν. Ἡ ὕπομονη χρειάζεται ὄχι μόνο σὲ περιπτώσεις ἀσθενείας, ἀνέχειας, κατατρεγμοῦ, ἀπωλείας συγγενικῶν ἢ φιλικῶν προσώπων ἀλλὰ και σὲ περιπτώσεις γενικότερων περιπετειῶν, κοινωνικῶν συμφορῶν και ἔθνικῶν καταστροφῶν.

Ὅσο, ὅμως, καταστρεπτικὴ εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἢ μὴ ὕπαρξη ὕπομονης, ἄλλο τόσο κακό κάνει και ἡ πλήρης ἀδράνεια, ἢ μὴ καταβολὴ ὁποιασδήποτε προσπάθειας γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν δυσμενὴ κατάσταση, τὴν ἀσθένεια, τὴν ἀνέχεια και ὁποιαδήποτε ἄλλη δύσκολη περίπτωση, ὅταν μάλιστα ὕπαρχει και ἡ δυνατότητα διεξόδου.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ, τῆς πλήρους ἀπραξίας, προέρχεται εἴτε ἀπὸ ἐκφοβισμό (ἀπὸ σύνδρομο τρόμου), εἴτε ἀπὸ ἀπογοήτευση, εἴτε ἀπὸ ἀδιαφορία και μοιρολατρεία, εἴτε ἀκόμη και ἀπὸ θρησκευτικὸς ἢ μᾶλλον παραθρησκευτικὸς λόγους. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ὁ ἴδιος ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ὑποφέρει, ἀρνεῖται ὁποιαδήποτε κίνηση γιὰ βελτίωση, γιατί φοβάται τὸ χειρότερο.

Αὐτὸ παθαίνουν ὅλα τὰ ἐξαρτημένα ἄτομα, οἱ σκλάβοι, τὰ θύματα τοῦ ἐμπορίου λευκῆς σαρκός, τὰ μέλη

συνέχεια στή σελ. 2

ἢ μᾶλλον παραθρησκευτικὸς λόγους. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ὁ ἴδιος ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ὑποφέρει, ἀρνεῖται ὁποιαδήποτε κίνηση γιὰ βελτίωση, γιατί φοβάται τὸ χειρότερο.

Αὐτὸ παθαίνουν ὅλα τὰ ἐξαρτημένα ἄτομα, οἱ σκλάβοι, τὰ θύματα τοῦ ἐμπορίου λευκῆς σαρκός, τὰ μέλη

συνέχεια στή σελ. 2

Σύσκεψη για δράση

Τὸ Σάββατο 1 Οκτωβρίου και ὥρα 6:30 μ.μ. ἔλαβε χώρα ἀνοικτὴ συζήτηση με θέμα: «*Ἡ θέση τοῦ Ἑλληνισμοῦ και τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντι τῶν συγχρόνων ἀρνητικῶν ἐξελίξεων.*», με εισηγητὲς τοὺς: **Τσοῦπρα Γεώργιο**, Δρ. Θεολογίας, με θέμα: «*Ἐκκλησία-Πολιτεία*», **Σοφία Μπεκορῆ**, φιλόλογο-θεολόγο, με θέμα: «*Τὰ νέα μέτρα τοῦ Ὑπουργείου γιὰ τὴν Παιδεία*», **Ράγκα Μακρίνα**, δικηγόρο, με θέμα: «*Πὼς φθάσαμε στὴν σημερινὴ οικονομικὴ κρίση*». Τὴν συζήτηση συντόνισε ὁ κ. **Βασίλειος Τσοῦπρας**, θεολόγος-κοινωνιολόγος. Περιλήψεις τῶν εισηγήσεων θὰ δημοσιεύονται σταδιακά.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως ἐγκρίθηκαν ὁμοφώνως οἱ ἀκόλουθες προτάσεις:

«Ἐκκλησία» και Ἐκκλησία

Ἐλλειμμα ὀρθῆς ὀρολογίας ἢ ἀσύγγνωστη παραποίηση;

Γεωργίου Β. Τσοῦπρα, Δρ Θεολογίας

Με ἀφορμὴ τὶς επικείμενες ἀλλαγὲς στο Μάθημα των Θρησκευτικῶν ἀνοίξε «ο ασκός του Αἰόλου» σὲ ἓνα ζήτημα που γιὰ καιρὸ θεωρεῖται υποβόσκον. Σὲ πρόσφατες δηλώσεις τοῦ Ὁ Αρχειπίσκοπος Ἱερώνυμος ἀσκήσε ἐντόνη κριτικὴ γιὰ τὸ νέο αναλυτικὸ πρόγραμμα των Θρησκευτικῶν, παρέχοντας τὴν ευκαιρία στον Ὑπουργὸ Παιδείας κ. Φίλη, ὄχι μόνο νὰ ἀμυνθεῖ υπὲρ των νέων προγραμμάτων, ἀλλὰ και νὰ ξεκινήσει τὴ σύγκρουση με τὴν Ἱεραρχία, χαρακτηρίζοντας τὴν Ἐκκλησία ὡς παράγοντα που

συνέχεια στή σελ. 3

Προτείνουμε:

α. Τὴν ἐνοποίηση ὄλων των πολιτιστικῶν και κοινωνικῶν παραγόντων τῆς χώρας, ὀμάδων και προσώπων, σὲ τοπικὸ και σὲ πανελλήνιο ἐπίπεδο, γιὰ τὴν ἀπὸ κοινου ἀντιμετώπιση τῆς δεινῆς καταστάσεως, στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ πατρίδα μας.

συνέχεια στή σελ. 2

Ἁγία Γραφή και φύση

Σὲ προηγούμενο ἄρθρο μας (φύλλο 694, Σεπτ. 2016) ξεκινήσαμε νὰ παρουσιάσουμε μέσα ἀπὸ σχετικὰ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς τὴν διδασκαλία τῆς γιὰ τὴν φύση και τὸν ἄνθρωπο, ὡστε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν Δημιουργία Του και τὸ ἐνδιαφέρον Του γιὰ τὴν συντήρησή τῆς νὰ διδαχθοῦμε και ἔμεῖς τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης και τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἴδιο τὸν Κτίστη και πρὸς ὄλην τὴν κτίση.

Στὴν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἄνθρωπος και φύση εἶναι ἀλληλένδετοι. Ἡ δημιουργία τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, τοῦ Ἀδάμ, ἀπὸ τὴν γῆ, πράγμα τὸ ὁποῖο δηλώνει και τὸ ὄνομά του (ἀδάμ=χοϊκός), φανερώνει τὴν ἀλληλεξάρτηση ἀνθρώπου και φύσεως. Χαρακτηριστικὲς εἶναι, μάλιστα, οἱ παρομοιώσεις ἀνθρώπων

συνέχεια στή σελ. 2

Υπομονή αλλά και δράση

συνέχεια από τη σελ. 1

μυστικών οργάνωσεων, οι κάτοικοι χωρών με άπολυταρχικά καθεστώτα και οι όπαδοι κοινωνικών και παραθρησκευτικών κοσμοθεωριών και κατεστημένων.

Οί Μουσουλμάνοι, παραδείγματος χάριν, ενώ είναι έτοιμοι να πεθάνουν για τον Αλλάχ, δεν μπορούν ποτέ να διανοηθούν κάθε έναντίωση προς τις επιταγές των ανωτέρων τους, έστω και εάν αυτές είναι καταστρεπτικές γι' αυτούς, την οικογένειά τους και το έθνος τους, ακόμα και εάν είναι αντίθετες προς το Κοράνι, γιατί ξέρουν ότι, εάν δεν τις εκτελέσουν, θα εκτελεστούν από τους ανωτέρους τους.

Απ' την άλλη μεριά, ο Ινδουϊσμός διδάσκει ότι κάθε δυσκολία στο ανθρώπινο γένος προέρχεται από την ανάγκη του ίδιου του ανθρώπου να πληρώσει για τις αμαρτίες που έχει κάνει στην παρούσα ή προτέρα του ζωή. Να ξεπληρώσει, δηλαδή, όπως διδάσκουν, το κάρμα του. Γι' αυτό, οποιαδήποτε προσπάθεια για άπαλλαγή από την δυσκολία, διακόπτει την πληρωμή της όφειλής και διαιωίζει το χρέος.

Πολλοί μάλιστα Ινδουϊστές δεν προτείνουν μόνο την άπραγη υπομονή αλλά και προχωρούν στην αύξηση της δυσκολίας. Γι' αυτό, δέρονται με γουδοχειρα, φορούν κατάσαρκα άλυσίδες, παραμένουν έγκλειστοι και άμιλητοι για χρόνια και εκθέτουν τον εαυτό τους σε άσχημες καιρικές συνθήκες και άλλες εξωφρενικές περιπέτειες, πιστεύοντας έτσι ότι φτάνουν στην πνευματική τελείωση, στην άπραγη απάθεια, στο Νιρβάνα.

Από αυτούς έχουν επηρεαστεί και πολλοί δικοί μας που έλεγαν: «Σφάξε με, πασά μου, ν' αγιάσω». Οί ελληνορθόδοξες όμως παραδόσεις διδάσκουν ότι ο πιστός, μαζί με την βαθιά υπομονή, οφείλει να έχει βέβαιη ελπίδα για βελτίωση της καταστάσεώς του με την βοήθεια του Θεού, την δική του θέληση και ενέργεια και την συνδρομή της επιστήμης και κάθε άλλης πηγής.

Μακριά, λοιπόν, από κάθε καταστρεπτική ανυπομονησία και από κάθε αποχαυνωτική άπραγη υπομονή, οφείλομε όλοι οι ορθόδοξοι Έλληνες να προχωρήσωμε σε γρήγορη δράση για την άπαλλαγή της χώρας μας απ' την παρούσα συμφορά, ή οποία, όπως φαίνεται, γίνεται συνεχώς και χειρότερη. Όσο παραμένομε άπλοϊ θεατές των τεκταινομένων σε βάρος μας, τόσο οι ξένοι κερδοσκόποι και οι ντόπιοι καιροσκόποι αποθρασύνονται.

Η μέθοδος, άλλωστε, της δράσεως είναι γνωστή. Ξεκινάει από την άνεξαρθροποίηση του προσώπου, από την δημιουργία μικρών πυρήνων και τοπικών ομάδων πιστών αγωνιστών και φτάνει στον σχηματισμό συνεργατικού πανελληνίου κοινωνικοπολιτικού φορέα για την απομάκρυνση των ζημιωγόνων παραγόντων και την αντικατάστασή των με πιστά, τίμια και ικανά πρόσωπα, τα οποία θα αναλάβουν με δημοκρατικές διαδικασίες την διακυβέρνηση της χώρας προς αντιμετώπιση των μεγάλων κοινωνικών, οικονομικών και εθνικών προβλημάτων και εξασφάλιση της κοινής προόδου και σωτηρίας.

Δεν είναι δυνατόν όλοι οι Έλληνες να πάσχουμε από αδιαφορία και άπραγη υπομονή ή από αλόγιστη και άγχωτική ανυπομονησία και από τάση για ατομική έκδικητική μανία.

Όσοι, λοιπόν, αγαπητοί μας αναγνώστες, διαθέτουμε ακόμη ενεργητική υπομονή και διάθεση για επίμονη δράση ως συνεργαστούμε επιτέλους και ως κινηθούμε σύντομα όλοι μαζί για το κοινό καλό και την κοινή σωτηρία, πριν να είναι αργά.

Β. Τσούπρας

Κλαυσίγελο

Αντί για φοβέρες ελπία

Πάλι ο γκριζός λύκος βρυχάται και σαν σουλτάνος απειλεί και σαν κουμπάρος απιστεί.

Η ξαδέλφη του, όμως, ή κυρά άλεπού, που είναι πολύπαθη και ξέρει την ζωή, του ψιθυρίζει κρυφά στ' αυτή: «Μην πολυκορδώνεσαι», ξάδελφε, «γιατί και οι λύκοι ψοφάνε και οι σουλτάνοι πέφτουν και οι κουμπάροι ξεσκεπάζονται.»

Και ένα περιστεράκι που πέταγε του λέει κι εκείνο. «Καλά σου λέει ή ξαδέλφη σου, ή σουλτάνα μου. Δεν ξέρεις ότι «τα πάντα ρέει;» Κοίτα, εδώ, τί σου δίνω εγώ. Ένα κλαδί ελιάς. Φύτεψέ το στην καρδιά σου, να γίνης από θηρίο άνθρωπος και να ζήσουμε όλοι καλά και ειρηνικά και σὺ καλύτερα.»

Λέτε να το ακούση;

ή τσούχτρα

Σύσκεψη για δράση

συνέχεια από τη σελ. 1

β. Την εφαρμογή, τον σεβασμό και την προάσπιση των ελληνορθόδοξων δημοκρατικών και κοινωνικών παραδόσεων του λαού μας, ως και την ματαίωση κάθε απόπειρας αποπροσανατολισμού, ιδιαίτερας της νεολαίας, από οπουδήποτε και εάν προέρχεται.

γ. Την άναστολή πληρωμής του χρέους και την άρση της εφαρμογής των έπαχθών μνημονίων.

δ. Την έρευνα προς εξακρίβωση του ακριβούς ύψους του χρέους, ως και τον έπιμερισμό των ευθυνών για την διόγκωσή του.

ε. Την σύσταση έπιτροπής εκ προσώπων έγνωσμένου κύρους και κοινής αποδοχής προς κινητοποίηση όλων των σχετιζομένων με τον Έλληνισμό (όμογενών, ελληνοφώνων, ελληνορθόδοξων, ελληνοιστών, φιλελλήνων κ.ά.) για την συμμετοχή των στην προσπάθεια ανακουφίσεως των εν Ελλάδι χειμαζομένων με κάθε πρόσφορο μέσο, όπως λ.χ. με την

παροχή σε όλους αυτούς δελτίου ελληνικότητας.

στ. Την δημιουργία κοινωνικής τραπέζης προς διευκόλυνση των δεινοπαθούντων από τις έμπορικές τράπεζες δανειοληπτών

ζ. Την έκδοση κρατικών μακροπροθέσμων όμολόγων ισοδυνάμου αξίας προς τα νομίσματα του ευρώ για τις έσωτερικές συναλλαγές.

η. Την ανάληψη προσπαθείας απ' όλες τις πνευματικές, πολιτιστικές και κοινωνικές δυνάμεις του τόπου, ομάδες και προσωπικότητες, προς δημιουργία ενός πανελληνίου αξιόπιστου και αξιόμαχου συνεργατικού κοινωνικοπολιτικού φορέως και την προώθησή του για την με δημοκρατικές διαδικασίες ανάληψη της διακυβερνήσεως της χώρας προς υπεύθυνο χειρισμό των εθνικών, κοινωνικών και οικονομικών μας θεμάτων, πριν οι ξένοι κερδοσκόποι και οι ντόπιοι καιροσκόποι ξεπουλήσουν και καταστρέψουν τα πάντα εις βάρος όλων των Έλλήνων πολιτών.

Αγία Γραφή και φύση

συνέχεια από τη σελ. 1

με στοιχεία της φύσεως, όπως του δικαίου με δένδρο γεμάτο καρπούς (Ψαλμ. 1, 2-3), των αγαπημένων με δένδρα και ζώα (Άσμα Ασμάτων, 5, 11-15, 7, 4-9), του λαού του Ισραήλ ως και του Ιησού με την άμπελο (Ησαΐας 5, 1-7, Ιωάνν. 15, 1-8 αντίστοιχως), του Ιησού προφητικά με κλάδο (Ησ. 4:2), κ. ά.

Ακόμα και στις εulογίες που δίνονται σε ανθρώπους, όπως του Ιακώβ στα παιδιά του (Ιούδας-λιονταράκι, Νεφθαλι-ελάφι, Ιωσήφ-κλάδος καρποφόρος, Γέν. 49), φανερώνεται ή σύνδεση ανθρώπινων ιδιοτήτων και καταστάσεων με τη φύση. Οί παρομοιώσεις αυτές είναι πολύ σημαντικές, διότι αποδίδουν ιδιαίτερη αξία στα στοιχεία του υλικού-φυσικού κόσμου και τα συνδέουν με τον πνευματικό κόσμο. Με τον τρόπο αυτό ο άφηρημένος πνευματικός κόσμος γίνεται κατανοητός μέσα από τον συγκεκριμένο και γνωστό υλικό κόσμο.

Η στενή αυτή σχέση ανθρώπου - φύσεως φανερώνεται επίσης με την ονοματοθεσία (Γέν. Β', 19-20). Η ύπαρξη ονόματος προσδίδει προσωπικότητα στον κάτοχό του, το να δίδη δέ κάποιος όνομα σε κάποιον άλλο φανεώνει αναγνώριση, αποδοχή αυτού με ξεχωριστά χαρακτηριστικά και ιδιότητες.

Το γεγονός εξ άλλου της ονοματοθεσίας έμπεριέχει την μεγάλη ευθύνη του ανθρώπου για την προστασία όσων ο ίδιος ονομάτισε, τα οποία αποτελούν συνδημιουργήματα και όχι αντικείμενα προς κατάνάλωση. Συνεπώς, ή σὺν τῷ χρόνῳ έκμετάλλευση της φύσεως από τον άνθρωπο δεν είναι σε καμμία περίπτωση προίον της ονοματοθεσίας αλλά της άνθρωποκεντρικής αντίληψεως που καθιστά τον άνθρωπο έξουσιαστή και κατ-αναλωτή και όχι διαχειριστή και αναλωτή.

Η διαχείριση της φύσεως από τον άνθρωπο δίδεται

με την έντολή του Κυρίου προς αυτόν: «εργάζεσθαι αυτόν (τον Παράδεισον) και φυλάσσειν». (Γέν., Β', 15). Ο Θεός δεν του έιπε να έξουσιαζή, αλλά να εργάζεται για την διατήρηση και την φύλαξη του Παραδείσου και πάντων των εν αυτώ περιεχομένων, φυτών, δένδρων, ζώων. Σε όλη την Αγία Γραφή διακηρύττεται συνεχώς ότι αυτή ή έπικυριαρχία του ανθρώπου επί των άλλων όντων είναι ανάγκη να διέπεται από δικαιοσύνη και

αγάπη και να είναι υπηρεσία και φροντίδα: «Θεέ πατέρων και Κύριε του έλέους ο ποιήσας τα πάντα εν λόγω σου και τη σοφία σου κατεσκεύασας άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των υπό σου γενομένων κτισμάτων και διέπη τον κόσμον εν οσιότητι και δικαιοσύνη και εν ευθύτητι ψυχής κρίσιν κρίνη» (Σοφ. Σολ. 9: 1-3).

Το μοντέλο έπομένως της διακυβερνήσεως το δίνει ο ίδιος ο Θεός, ο όποιος δημιούργησε τα πάντα εν σοφία και αγάπη και τα κυβερνά με την δικαιοσύνη, το έλεος και την ευσπλαχνία του: «Αγαπά έλεημοσύνην και κρίσιν (δικαιοσύνη), του έλέους Κυριου πλήρης ή γη. τῷ λόγω του

Κυριου οι ούρανοι έστερεώθησαν και τῷ πνεύματι του στόματος αυτού πάσα ή δύναμις αυτών» (Ψαλμ. 32 (33): 5-6). Επίσης, «δικαιος δέ ών δικαίως τα πάντα διέπεις... ή γάρ ισχύς σου δικαιοσύνης αρχή, και το πάντων σε δεσπόζειν πάντων φείδεσθαι ποιεί (και ή κυριαρχία σου πάνω σε όλα σε κάνει όλα να τα ευσπλαχνίζεσαι)» (Σοφ. Σολ. 12: 15-16).

Έπομένως, ο άνθρωπος που κυριαρχεί στην φύση οφείλει όχι να έκμεταλλεύεται αλλά να υπηρετεί, καθ' ύπόδειξη του Κυριου μας: «εί τις θέλει πρώτος είναι, έσται πάντων έσχατος και πάνταν διάκονος.» (Μάρκ. 9: 35), ο όποιος έπισφράγισε τα λόγια Του με το έργο Του και με την προσωπική του θυσία «υπέρ της των πάντων σωτηρίας.»

Σοφία Μπεκρη, φιλόλογος - θεολόγος

Έκδημιές

Έξεδήμησαν εις Κύριον οι:

κ. Γαλάτεια Γρηγοριάδου-Σουρέλη, αγαπητή σε όλους, φίλη των παιδιών και ραδιοφωνική παραγωγός στον σταθμό της Πειραιϊκής Έκκλησίας, αλλά και φίλη των Έπαλξεων, και μάλιστα της ομάδας του Αιγάλεω, την οποία ή Γαλάτεια έπισκεπτόταν συχνά στις εκδηλώσεις των.

Επίσης, ή αγαπητή συνδρομήτρια των Έπαλξεων **κ. Ματενοπούλου Αγγελική**, από την Γλυφάδα, μέλη της οικογένειας της οποίας έχουν διακονήσει πιστά το έργο του Θεού και στο έξωτερικό (Ιαπωνία, Βρυξέλλες).

Η **κ. Νατάσα Τσάγκλου**, αγαπητή φίλη και συνδρομήτρια των Έπαλξεων από τον Άγιο Παντελεήμονα Αχαρνών, ή οποία μας ακολουθούσε μέχρι πριν

από την ασθένειά της στις εκδρομές, πάντοτε με το χαμόγελο και με καρδιά γεμάτη καλωσύνη.

Τέλος, ο **κ. Λουκάς Σαραντίδης**, συνδρομητής των Έπαλξεων, πατέρας του δασκάλου παραδοσιακών χορών της νεολαίας μας Δημητρίου.

Είθε οι ψυχές των αδελφών μας εν Κυρίω να αναπαύονται εις χώραν ζώντων και να δέωνται και υπέρ ημών των αμαρτωλών.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επαλξεις»

Εκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές - Εμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ετήσια Εκδήλωση για τους Κρατούμενους και τους Αποφυλακισμένους στον Άγιο Γεώργιο Αργυρουπόλεως

Την Κυριακή 2 Οκτωβρίου το βράδυ πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδήλωση της Α' Ομάδας Συμπαράστασως Κρατουμένων και Αποφυλακισμένων της Ι. Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, στο φιλόξενο ενοριακό πνευματικό κέντρο του Αγίου Γεωργίου Αργυρουπόλεως, όπου εδρεύει η ομάδα με την ευλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

Κύριος ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο Ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης Αρχιμ. π. Νικόλαος Πουλάδας, ο οποίος με τον δικό του γλαφυρό και συναίμα λόγο τρόπο ανέλυσε τα χαρακτηριστικά της χριστιανικής Αγάπης και της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο.

Μετά την ομιλία, τα χορευτικά της ενορίας ανέλαβαν δράση. Παρουσιάσαν χορούς αλλά και δρώμενα από όλη την Ελλάδα, υπό την καθοδήγηση της πρεσβυτέρας Αικατερίνης Νασιοπούλου-Μήτρου και τη συνοδεία του μουσικού συνόλου της ενορίας, ψυχή του οποίου είναι ο μουσικοδιδάσκαλος Φώτης Τσέρτος. Την παρουσίαση των τραγουδιών και των χορών ανέλαβε ο π. Εμμανουήλ Μήτρου, ο οποίος είναι η ψυχή της Ομάδας Συμπαράστασως, εξηγώντας τα δρώμενα και εμπλουτίζοντας την οπτική απόλαυση με τις απαραίτητες πληροφορίες για κάθε τι που παρουσιαζόταν.

Στο τέλος παρατέθηκε κοινοβιακό γεύμα και δόθηκε η ευκαιρία για ανταμώμα όλων των ενοριτών σε ένα κοινό δείπνο, σύμφωνα με την παράδοση της Πρώτης Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, όπου πάντες «μετελάμβανον τροφήν εν αγαλλιάσει και αφελότητι καρδιάς, αινούντες τον Θεόν και έχοντες χάριν προς όλον τον λαόν» (Πρ. 2, 36-37).

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Ελληνικού Αργυρούπολης ο Αντιδήμαρχος Καθαριότητας και Πρασίνου κ. Βασίλης Κρητικός, ο πρώην Δήμαρχος κ. Χρήστος Κορτζίδης, ο Αντιδήμαρχος Πόλης κ. Λάζαρος Τογρίδης, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Νίκος Σπυρόπουλος, ο πρόεδρος της Ένωσης Ποντίων Αργυρούπολης κ. Ηλίας Ιορδανίδης. Ιδιαίτερη αίσθηση προκάλεσε η συμβολή στην εκδήλωση του Πρωτοπρ. π. Κωνσταντίνου Θάνου, πρ. εφημερίου της γειτονικής ενορίας Ζωοδόχου Πηγής Τραχώνων, ο οποίος μάγεψε με την φλογέρα του αλλά και τη δυναμική του παρουσία.

Στους παρισταμένους απηύθυνε χαιρετισμό και ο γράφων, ως λαϊκός ιεροκήρυκας της περιοχής αλλά και ως εκπρόσωπος της Περιβαλλοντικής Ομάδας Δράσης, η οποία τα δύο προηγούμενα έτη προσέφερε μέρος από το ελαιόλαδο που μαζεύτηκε κατά τις εξορμήσεις της για την ενίσχυση των αποφυλακισμένων αδελφών μας. Με λίγα λόγια αναφέρθηκε στην ενότητα και την αδελφότητα που χαρακτηρίζουν την Εκκλησία ως Σώμα Χριστού, όπου όλα τα μέλη οφείλουν να συνεργάζονται μεταξύ τους με αγάπη και αλληλοβοήθεια για το καλό όλου του Σώματος.

Ελπίζουμε η δράση που έχει αναλάβει ο π. Εμμανουήλ και οι συνεργάτες της Ομάδας, στηριζόμενοι στην ευλογία και την ενίσχυση του Μητροπολίτη κ. Συμεών, να ενδυναμωθεί με την συμμετοχή και άλλων εθελοντών και χορηγών, γενόμενη πρότυπο και για τις υπόλοιπες ενορίες και Μητροπόλεις της χώρας μας.

Γεώργιος Β. Τσούπρας, Δρ. Θεολογίας

Ιστορική ενθρόνιση του Μητροπολίτη Σμύρνης Βαρθολομαίου

Συγκίνηση και δάκρυα, χαρά και ελπίδα, προσμονή και πίστη σκόρπισε το απόγευμα του Σαββάτου η ενθρόνιση του Μητροπολίτη Σμύρνης Βαρθολομαίου (24 Σεπτεμβρίου ε.ε.) που τελέστηκε στη μοναδική ελληνορθόδοξη εκκλησία που έμεινε ανέπαφη από τη Μικρασιατική καταστροφή, με εντολή μάλιστα του ίδιου του Κεμάλ Ατατούρκ, στον Άγιο Βουκόλο.

Εκατοντάδες πιστοί από κάθε γωνιά της Τουρκίας και της Ελλάδας, πολιτικοί των δύο χωρών, ειδικοί απεσταλμένοι αλλά και διπλωμάτες πλημμύρισαν από νωρίς το απόγευμα του Σαββάτου την Εκκλησία, προκειμένου να παραστούν στο ιστορικό γεγονός, αφού πρόκειται για την πρώτη ενθρόνιση Μητροπολίτη στη Μητρόπολη Σμύρνης, που τελούσε υπό χηρεία μετά τον βάνανσο θάνατο του εθνομάρτυρα Μητροπολίτη Χρυσόστομου το 1922.

Κατά τον ενθρονιστήριο λόγο του ο νέος Μητροπολίτης Σμύρνης αναφέρθηκε στην ιστορία και την παράδοση της Σμύρνης, στη στενή σχέση της ορθοδοξίας με τη μαρτυρική γη της Ιωνίας, δηλώνοντας προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη ότι η ποιμαντορία του θα στηριχτεί στα παραδείγματα των προκατόχων του.

Αναγνωρίζοντας την ιστορική ευθύνη που του αναλογεί ο κ. Βαρθολομαίος υπογράμμισε ότι θα έχει στενή συνεργασία με τα μικρασιατικά σωματεία της Ελλάδας αλλά και την Ορθόδοξη Κοινότητα της Σμύρνης προκειμένου η άλλοτε κραταιά Μητρόπολη της Ιωνίας να ανασυσταθεί από τις στάχτες της.

www.romfea.gr

«Εκκλησία» και Εκκλησία

συνέχεια από τη σελ. 1

έχει συμβάλει διαχρονικά στην ηθική κατάπτωση της κοινωνίας. Ως παραδείγματα χρησιμοποίησε τη στάση της Εκκλησίας κατά την Κατοχή και τη Χούντα. Ο Αρχιεπίσκοπος έσπευσε να ανταπαντήσει, επιδιώκοντας να αποδείξει ότι η Εκκλησία ήταν αντιστασιακή και στις δύο περιπτώσεις για τις οποίες κατηγορείται. Ο «ιερός πόλεμος», που ξεκίνησε ανάμεσά τους, έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς να αρχίσουν να εκτοξεύουν μύδρους είτε προς τη μία είτε προς την άλλη πλευρά, την Εκκλησία δηλαδή και την αριστερή (:) κυβέρνηση, ανάλογα με την πολιτική ή ιδεολογική τους ταυτότητα.

Το παράδοξο είναι ότι και οι δύο παρατάξεις ταυτίζονται στον τρόπο που βλέπουν τα πράγματα. Συγκεκριμένα, και οι δύο χρησιμοποιούν τον όρο «Εκκλησία» με ταυτοσημή έννοια, περιορίζοντας την μόνο στο επίπεδο της Ιεραρχίας. Σύμφωνα με αυτήν την οπτική, όλες οι πράξεις των ιεραρχών ανάγονται σε πράξεις της Εκκλησίας και κρίνονται με αυτό το πρίσμα. Αυτή η επιλογή θυμίζει την πανομοιότυπη κατάσταση που έχει επικρατήσει στην πολιτική ζωή της χώρας μας. Οι πολιτικοί έχουν επιτύχει την εννοιολογική ταύτιση του όρου «Κράτος» με την εκάστοτε κυβέρνηση ή στη χειρότερη περίπτωση με το κόμμα τους.

Αν παραδεχτούμε ότι κάτι τέτοιο είναι αληθές, τότε πολύ εύκολα κάποιος θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι και το Κράτος με τη σειρά του είναι παράγοντας σοβαρής ηθικής έκπτωσης, αφού φορείς της εξουσίας του, δηλαδή πολιτικοί, είναι υπόλογοι για κατηγορίες διαφθοράς, δεν τηρούν πολιτικές υποσχέσεις, εφαρμόζουν νεποτισμό, στηρίζουν την διαπλοκή και πολλά άλλα.

Ακόμη, χρησιμοποιώντας την επιχειρηματολογία του Υπουργού Παιδείας, τότε άνετα θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι, αφού οι ελληνικές κυβερνήσεις κατά την Κατοχή συνεργάστηκαν με τους ναζιστές, τότε και το Ελληνικό Κράτος είναι ένα κράτος δωσιλόγων! Για να επεκταθούμε και στην εποχή της Επταετίας, αξίζει να λάβουμε υπ' όψιν ότι κατά τη δίκη των πραξικοπηματιών οι δικαστές αναγνώρισαν πως οι πράξεις τους είχαν προκαλέσει νόμιμο πολιτειακό κα-

θεστώς και γ' αυτό καταδικάστηκαν μόνο για το στιγμιαίο έγκλημα του πραξικοπήματος. Άρα, άνετα θα μπορούσε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το Ελληνικό Κράτος προάγει δικτατορίες!

Ασφαλώς, θα βρίσκονταν εκατομμύρια άλλοι, οι οποίοι θα υπενθύμιζαν το Έπος της Πίνδου και της Εθνικής Αντίστασης, τους χιλιάδες εκτελεσμένους, εκτοπισμένους, φυλακισμένους, τα δεκάδες κατεστραμμένα χωριά, τις θυσίες του ελληνικού λαού για την ελευθερία του και όλα τα ηρωικά κατορθώματα εναντίον των κατακτητών και των δικτατόρων, για τα οποία είμαστε υπερήφανοι. Ποιος, όμως, θα είχε δίκαιο; Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε συνεργάτες δωσιλόγους και χαφιέδες απ' τη μια και αντιστασιακούς και αγωνιστές από την άλλη. Ποιος θα κρίνει, λοιπόν, ποιά από τις δύο ομάδες εκφράζει στην πραγματικότητα το Ελληνικό Κράτος και, για να επανέλθουμε στην αρχική περίπτωση, ποιος εκφράζει στην πραγματικότητα την Εκκλησία; Το ερώτημα

δεν μπορεί να απαντηθεί αν δεν εξεταστεί τι ορίζουμε μιλώντας για Εκκλησία.

Η λέξη είναι αρχαιοελληνική και προέρχεται από το σύνθετο ρήμα «εκκαλώ». Κυριολεκτικά σημαίνει την πρόσκληση του κήρυκα της Πόλεως για τη συγκέντρωση όλων των πολιτών σε συνέλευση. Γενικότερα, είχε την έννοια της συνάθροισης των πολιτών σε συνέλευση. Έχει καταγραφεί από τους συγγραφείς η «Εκκλησία του Δήμου» στις δημοκρατικές πόλεις της Αρχαίας Ελλάδας, όπως και η κλήση σε «εκκλησία» για τον στρατό, δηλαδή την συγκέντρωση των οπλιτών στο στρατόπεδο (βλ. Πολυδέυκης VIII, 95). Στην θεολογική ορολογία η λέξη πρωτοεμφανίζεται στην ελληνική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης από τους Ο' για να δηλώσει τη συνάθροιση του λαού σε οποιαδήποτε περίπτωση («έν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ», Ιουδ. 20,2).

Στην Καινή Διαθήκη η σημασία του όρου επεκτείνεται. Δεν σημαίνει πλέον μόνο τη συνάθροιση αλλά το σύνολο των πιστών, την ίδια την κοινότητα που σχηματίστηκε αμέσως μετά την Πεντηκοστή. Όλοι οι χριστιανοί απαρτίζουν πλέον την Εκκλησία, η οποία εμφανίζεται ως επίγειο «Βασιλεία του Θεού». Στις Πράξεις των Αποστόλων περιγράφεται με σαφήνεια η νέα αυτή πραγματικότητα της Πρώτης Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, σαφώς διαφοροποιημένη από τις μέχρι τότε γνωστές ανθρώπινες δομές, προσδίδοντάς της χαρακτηριστικά τέλει κοινωνίας.

Σύμφωνα με την πολιτειοκρατική αντίληψη, η «Εκκλησία» αποτελεί ακόμη μια υπηρεσία της δημόσιας διοίκησης, που έχει στόχο την κάλυψη των θρησκευτικών αναγκών των πολιτών. Στη σύγχρονη, μάλιστα, κοινωνία, όπου παύει σταδιακά να θεωρείται η θρησκευτικότητα ως ανάγκη του ανθρώπου, η «Εκκλησία» τείνει να απολέσει όλες τις «πρόνοιες» που κατείχε μέχρι τώρα ως απόρροια της θέσης της στην Πολιτεία. Ακολουθώντας πιστά τα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα, που σχετίζονται με τη διαμάχη των νεωτερικών κρατών με την παπική εξουσία, η σύγχρονη ελληνική πολιτική ορολογία ουσιαστικά ταυτίζει τον όρο «Εκκλησία» με την Ιεραρχία και της αφαιρεί με αυτόν τον τρόπο κάθε κοινωνική ή κοινοτική θεώρηση. Με τη σειρά της και η διοίκηση της Εκκλησίας, δηλαδή η Ιεραρχία, έχει ταυτιστεί για τους δικούς της λόγους με αυτήν την επιλογή και χρησιμοποιεί τον όρο «Εκκλησία» για να αυτοχαρακτηριστεί. Έτσι, όμως, αποποιείται οικειοθελώς κάθε παραδοσιακή δημοκρατική και κοινωνική εκκλησιολογική κληρονομιά, που θα την αποκαθιστούσε ως λειτουργία της όντως Εκκλησίας και θα της έδινε δικαίωμα να εκφράζεται εξ ονόματος των πιστών. Στη σύγχρονη Ελλάδα η πρακτική της δεσποτοκρατίας έχει αμαυρώσει την εικόνα της αληθινής Εκκλησίας στα μάτια του λαού, έχει προκαλέσει σοβαρά ενδοεκκλησιαστικά θέματα ανάμεσα στον κλήρο και έχει επιτρέψει στρεβλώσεις στο αυθεντικό μήνυμα του Ευαγγελίου στον σύγχρονο κόσμο.

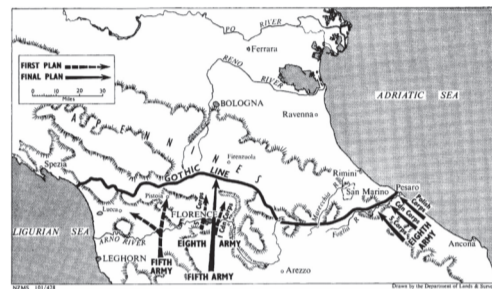
Στα επόμενα φύλλα θα επιχειρηθεί μια προσέγγιση στη θεολογική εκκλησιολογία, για να εξηγηθεί η διάκριση ανάμεσα στην «Εκκλησία» που βλέπουν οι πολιτικοί και οι δημοσιογράφοι και στην Εκκλησία του Χριστού.

Η μάχη του Ρίμινι και ο ήρωας της Πίνδου Ιωάννης Καραβίας

Συνέχεια από το προηγούμενο

Η κυριότερη όμως απόδειξη της δύναμης της ελληνικής ψυχής ήταν η απόλυτη εκμηδένιση των γερμανικών δυνάμεων λίγες ημέρες αργότερα στο μέτωπο του Ποταμού Ρουβίκωνα. Ενώ δεν είχαν ακόμη ανασυνταχθεί οι δυνάμεις της, η Ταξιαρχία έλαβε διαταγή επίθεσης εναντίον των Γερμανών, προκειμένου να καλυφθεί η απομάκρυνση από το μέτωπο μιας νεοζηλανδικής δύναμης, που είχε αποδεκατιστεί μπροστά στην γοτθική γραμμή. Όπως γράφει ο ίδιος ο Θρασύβουλος Τσακαλώτος στο βιβλίο του, ένας μόνο αξιωματικός ήταν ικανός να αναλάβει τέτοιο έργο. Να συγκεντρώσει, δηλαδή, αξιόμαχη δύναμη μετά από σκληρές μάχες δεκαπέντε ημερών αλλά και μετά από την αναπόφευκτη αποδυνάμωση των ταγμάτων λόγω σημαντικών απωλειών. Ήταν αυτός που νίκησε τη Μεραρχία Τζούλια στην Πίνδο, ο Ιωάννης Καραβίας. Σ' αυτόν, λοιπόν, ανατέθηκε προσωπικά το έργο της συγκρότησης αξιόμαχης δύναμης, κι αυτός το έφερε εις πέρας. Οι Έλληνες στρατιώτες, παρά τη συνεχή πολεμική καταπόνηση και την ελλιπή στελέχωση, όχι μόνο κάλυψαν επιτυχώς τους Νεοζηλανδούς, αλλά επιτέθηκαν με δυναμισμό και άφραστη ορμή εναντίον των εχθρών. Ο Καραβίας σχεδίασε και έφερε εις πέρας ένα τολμηρό πολεμικό τέχνασμα και έτσι οι Έλληνες πέρασαν τον ποταμό και ανέτρεψαν τη γερμανική άμυνα, φθάνοντας μέχρι το χωριό Μπελάρια, αρκετά χιλιόμετρα εντός του γερμανικού αμυντικού τομέα. Οι Γερμανοί, βλέποντας την ορμή και την αυτοθυσία των Ελλήνων, πίστεψαν ότι είχαν να κάνουν με γενικευμένη επίθεση πολύ υπέρτερων δυνάμεων και έτσι υποχώρησαν άτακτα, για να αποφύγουν πλήρη καταστροφή.

Δυστυχώς η τολμηρή αυτή επιχείρηση δεν είχε ανάλογο αποτέλεσμα. Οι υπόλοιπες συμμαχικές δυνάμεις δεν ήταν έτοιμες να κινηθούν επιθετικά και έτσι η ταχύτατη διείσδυση, που επεδίωκε ο Καραβίας, ανακόπηκε. Δεν δόθηκε η δυνατότητα στους Έλληνες μαχητές να «πάρουν φαλάγγι» τους αντιπάλους τους, όπως είχαν πετύχει στην Αλβανία και το Ελ Αλαμίν. Έτσι, η διάβαση του Ρουβίκωνα, εξαιτίας της ολιγωρίας των συμμάχων, δεν είχε ανάλογη έκβαση, παρόμοια με την αρχαία διάβαση του ποταμού από τον Ιούλιο Καίσαρα, που έμεινε στην ιστορία με τη φράση «Ο κύβος ερρίφθη». Ο Ιωάννης Καραβίας έγινε ο μοναδικός Έλληνας αξιωματικός που τιμήθηκε για δεύτερη φορά, με το ανώτατο συμμαχικό παράσημο, το χρυσό αριστείο Ανδρείας, το οποίο μέχρι τότε δινόταν μόνο σε νεκρούς στρατηγούς και διοικητές στρατιών.

Η νίκη στο Ρίμινι και η διάβαση του Ρουβίκωνα έδωκε σεβαστή την Ελλάδα στους Συμμάχους και δημιούργησε μια άλλη εικόνα για τον ελληνικό στρατό μετά από την περιπέτεια της Καζέρτας και της στάσης που είχε προηγηθεί από την πλευρά των αριστερών στρατιωτών. Ταυτόχρονα έδειξε ότι οι Έλληνες αξιωματικοί και στρατιώτες, ζυμωμένοι από τις δυσκολίες της ελληνικής γης, είχαν άλλον αέρα και ήταν σε θέση να ξεπερνούν τα εμπόδια στις μάχες, όταν οι άλλοι στρατοί καθιλώνονταν. Απέδειξαν για άλλη μια φορά ότι με μαχητικότητα και αυταπάτηση αλλά και με κατάλληλη και ικανή ηγεσία μπορούν να πράξουν αυτά που οι άλλοι θεωρούν ως αδύνατα. Το τίμημα της νίκης, όμως, όπως συμβαίνει πάντοτε στους πολέμους, ήταν βαρύ. Στο στρατιωτικό νεκροταφείο του Ρίμινι παρέμειναν τα σώματα 116 Ελλήνων πολεμιστών (10 αξιωματικών και 106 οπλιτών), ενώ άλλοι 315 άνδρες συνολικά τραυματίστηκαν κατά τις πολυήμερες επιχειρήσεις.

Δυστυχώς ο εμφύλιος πόλεμος που ακολούθησε δεν επέτρεψε στους Έλληνες να επωφεληθούν από τη νίκη εναντίον του Άξονα και να αξιοποιήσουν τις υποσχέσεις που τους είχαν δώσει οι Σύμμαχοι. Αντίθετα, με τον εθνικό διχασμό δόθηκε η ευκαιρία στους ισχυρούς να επεμβούν στις εσωτερικές διαμάχες της χώρας μας και να ελέγξουν την πολιτική και οικονομική της ζωή για δεκαετίες. Οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές της μεγάλης νίκης στο Ρίμινι μετά τον Πόλεμο τέθηκαν σταδιακά στο περιθώριο, προκειμένου να αναρριχηθούν στα ύπατα αξιώματα του στρατού και της πολιτικής άνθρωποι των συμφερόντων και κομματικών εξαρτήσεων. Οι δεύτεροι, κατέχοντας θέση στρατάρχου ή πρωθυπουργού, στέρσαν από τον Ιωάννη Καραβία την κατά δύο βαθμούς προαγωγή του επ' ανδραγαθία (για τη μάχη της Πίνδου και τη διάβαση του Ρουβίκωνα), αλλά και του απαγόρευσαν να φέρει τα συμμαχικά παράσημα, με το πρόσχημα του σεβασμού της αρχαιότητας στην ιεραρχία. Τελικά πέτυχαν την αποστρατεία του, προκειμένου να του στερήσουν την ανάδειξή του σε Αρχηγό ΓΕΣ, ώστε να τοποθετήσουν στη θέση αυτή κάποιον άλλον, ο οποίος θα ήταν πρόθυμος να εκτελεί πειθήνια τις εντολές των τότε κρατούντων. Αρκεί κάποιος διαβάσει το βιβλίο του Θρασύβουλου Τσακαλώτου «Σαραντα χρόνια στρατιώτης», για να πειστεί για τη στάση που τηρήσαν οι πολιτικοί και στρατιωτικοί επικρατήσαντες μετά τον Πόλεμο.

Ο ίδιος ο Ιωάννης Καραβίας, στρατηγός πια αργότερα, ως θεός της μητέρας μου, μου διηγείτο με προσωπική πικρία τη συνεχή σύγκρουση με την διεφθαρμένη πολιτική ηγεσία και τους «πρόθυμους» ανώτατους αξιωματικούς, που δεν επέτρεψαν στην Ελλάδα να απολαύσει τα κέρδη της ειρήνης και της συμφιλίωσης.

Ας μείνει μια ευχή, να μη χρειαστεί να ξαναζήσουμε τέτοιες καταστάσεις.

G.B.T.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὀμιλίες

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριο, ἔλαβαν χώρα στὴν **κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὀμόνοια**, οἱ ἀκόλουθες ὀμιλίες:

Τὸ **Σάββατο 3 Σεπτεμβρίου** στὶς 7:30 μ.μ. μίλησε ὁ θεολόγος-κοινωνιολόγος **κ. Β. Τσοῦπρας** μὲ θέμα: «**Τὰ διάφορα ἡμερολόγια καὶ τὸ ὀρθόδοξο ἑορτολόγιο**».

Τὸ **Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου** τὴν ἴδια ὥρα μίλησε ὁ **κ. Γεώργιος Τσοῦπρας**, Δρ. Θεολογίας-ἐκπαιδευτικός, μὲ θέμα: «**Ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ στὰ Σεπτεμβριανὰ**».

Τὸ **Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ., ὁ θεολόγος-κοινωνιολόγος **κ. Β. Τσοῦπρας** μὲ θέμα: «**Ἰωάννης Καποδίστριας, Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του**», ἐξ ἀφορμῆς τῆς μνήμης τῆς δολοφονίας τοῦ μεγάλου Κυβερνήτη (27 Σεπτεμβρίου 1831).

Ἁγιασμός στὶς Ἐπάλξεις

Τὴν **Κυριακὴ 18 Σεπτεμβρίου** καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. στὴν αἴθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὀμόνοια, πραγματοποιήθηκε ὁ ἁγιασμός γιὰ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος. Τὸν ἁγιασμό ἐτέλεσαν οἱ π. Βασίλειος Βαρβέλης, ἐφημέριος τοῦ Ἁγ. Γερασίμου Πολυκλινικῆς Ἀθηνῶν καὶ π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης, ἐφημέριος τῆς ἐνορίας Ἁγ. Τριάδος Ἀμπελοκήπων. Στὴν συνέχεια, μίλησε ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων **κ. Βασίλειος Τσοῦπρας**, μὲ θέμα: «**Δυσκολίες καὶ προοπτικὲς γιὰ τὴν συνέχιση τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου στὴν χώρα μας**». Ὁ κ. Τσοῦπρας, μεταξύ ἄλλων, τόνισε ὅτι, τὴν στιγμὴ πού μελετῶνται ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους καὶ νέα μέτρα πού ἀνταράζουν τὴν παιδεία καὶ ἐν γένει τὴν κοινωνικὴ συνοχή, ἡ πνευματικὴ ἐκδήλωση τοῦ ἁγιασμοῦ εἶναι ἰδιαίτερος σημαντικὴ, ὥστε νὰ τονῶνται τὸ ἠθικὸ ὄλων καὶ πρὸ πάντων τῶν νέων πρὸς πολιτιστικὲς καὶ κοινωνικὲς δραστηριότητες καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ κρίσεως.

Τὴν ὅλη ἐκδήλωση πλαισίωσε ἐπαξίως ἡ χορωδία τῶν Ἐπάλξεων, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς κ. Δήμητρας Μποζᾶ-Μπαμπί-

λη, μὲ ἄσματα ἀφιερωμένα σὲ παιδιὰ καὶ νέους.

Ἀσημίνα Τσάμου

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν **Κυριακὴ 2 Ὀκτωβρίου** μέλη καὶ φίλοι τῶν Ἐπάλξεων πραγματοποιήσαμε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὸ Ναύπλιο. Τὸ πρῶτ' συμμετείχαμε στὴν Θεία Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου Ναυπλίου καὶ κατόπιν στὸ Ἱερὸ Μνημόσυνο στὸν Ἁγ. Σπυρίδωνα γιὰ τὸν Ἀ' Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος Καποδίστρια, ὅπου ἐπικοινωνήσαμε μὲ τοπικοὺς ὑπευθύνους καὶ ἄλλους ἐπισήμους, ὅπως μὲ τὸν Μητροπολίτη Ἀργολίδος π. Νεκτάριο Ἀντωνόπουλο, μὲ τὸν ἀποσπασμένο τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας κ. ἄ.. Στὴν συνέχεια, ἐπισκεφθήκαμε τὴν ἀρχαία Ἱερὰ Μονὴ Ναυπλίου καὶ τὸ ἴστο-

ρικὸ Παλαμῆδι. Τὸ μεσημέρι δειπνήσαμε κοινοβιακὰ στὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς ἐνορίας Λευκακίων, στὴν ὁποία διακονεῖ ὁ νεοχειροτονηθεὶς π. Μιχαὴλ Καλαμαράς, φίλος τῶν Ἐπάλξεων, καὶ ὅπου τὸ πρῶτ' κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ὁ ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων κ. Β. Τσοῦπρας. Τὸ ἀπόγευμα μεταβήκαμε γιὰ προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Νέου καὶ κατόπιν ἐπιστρέψαμε στὴν Ἀθήνα γεμάτοι ἀπὸ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ τροφοδοσία. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ σύντομα αὐτὰ προσκυνηματὰ συντελοῦν στὴν καλύτερη ἐπικοινωνία μεταξύ τῶν ἀδελφῶν, ἀναζωογονοῦν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ καὶ προσφέρουν μιὰ ἀνάσα διαφυγῆς ἀπὸ τὰ δύσκολα καθημερινὰ προβλήματα.

Χριστίνα Κουτσούγερα

Εὐχαριστίες καὶ Ἑκκκληση

Εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας ὅσους ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας ξεκίνησαν νὰ ἀνταποκρίνονται στὴν ἐκκλησίη μας πρὸς ἐνίσχυση τοῦ πολὺπλευρου κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῶν Ἐπάλξεων.

Παρακαλοῦμε καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἀναγνώστες μας –καὶ κυρίως ὅσους ἔχουν προηγούμενες ὀφειλές– νὰ σπεύσουν νὰ ἀνταποκριθοῦν κι ἐκεῖνοι τὸ συντομώτερο. Δυστυχῶς, οἱ φόροι καὶ τὰ τέλη εἶναι ἐπαχθεῖς, οἱ λογαριασμοὶ τρέχουν, οἱ εἰσπραττόμενες ἀρωγές ἔχουν μειωθεῖ δραματικὰ καὶ τὰ λιγοστὰ τακτικὰ μέλη ἀδυνατοῦν νὰ καλύψουν τὶς ὅλο καὶ μεγαλύτερες ἀνάγκες. Ὡς ἐκ τούτου, **ἡ συνέχιση τοῦ ὅλου ἔργου καθίσταται πραγματικὰ ἀδύνατη**, ἐὰν δὲν ἀποστέλλετε τακτικὰ τὴν ἀρωγὴ σας, ἐὰν δὲν φροντίσετε νὰ

ἐγγραφοῦν καὶ νέοι συνδρομητὲς καὶ γενικῶς ἐὰν δὲν συμβάλλετε μὲ ὅποιον ἄλλο τρόπο (λ.χ. διανομὴ ἐφημερίδος, βιβλίων καὶ ἄλλων φυλλαδίων, συμμετοχὴ στὶς ὀμιλίες, στὴν χορωδία καὶ στὶς ἄλλες δραστηριότητες, προσωπικὴ βοήθεια στὴν διεκπεραίωση τῆς ἐφημερίδος καὶ στὴν διοργάνωση τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων, κ. ἄ.).

Εὐελπιστοῦντες στὴν κατανόηση καὶ στὴν συνεργασία σας, παραθέτομε καὶ τὸν **ἀριθμὸ λογαριασμοῦ τραπεζῆς** πρὸς μεγαλύτερη διευκόλυνση: **041/006792-00, Ἑθνικὴ Τράπεζα**. Μὴν λησμονῆτε νὰ γράφετε τὸ ὄνομά σας κατὰ τὴν κατάθεση ἢ νὰ μᾶς τηλεφωνήτε, διότι κάποιες ἀρωγές δὲν ἔχουν ὄνομα!

Ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης εἶθε νὰ ἀνταποδίδῃ πολλαπλασίονα σὲ σᾶς καὶ στὶς οικογένειές σας.

Ἐκ τῶν Ἐπάλξεων

Ἀρωγές γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Δημήτριος Χοντάσης	20€	Περάκη Μαρία	20€	Πολιτάκος Νικόλαος	20€
Κουτσούγερα Χριστίνα	10€	Ἀναστασία Χριστιὰ	10€	Παντελιοῦ Μαρία	50€
π. Νικόλαος Σακαγιάννης	50€	π. Χριστόδουλος Φεργαδιώτης	10€	Α. Κ.	15€
Παπαγεωργίου Στυλιανός	20€	Κατσίρης Δημήτριος	20€	Νικόλαος Κοτταράς	30€
π. Ηλίας Εὐθυμίουπουλος	20€	Λουκίδης Δημήτριος	20€	Παντελῆς Στρούμπας	20€
Νικόλαος Τριανταφύλλου	15€	Καραγιάννης Μανώλης	10€	Ἀνώνυμος	50€
Καβάκα Μαρίνα	20€				

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλξεις